

עפ"ג 11681/02/14 - אברהם חביב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 11681-02-14

לפני כב' השופט רפי כרמל
כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
כב' השופט רם וינוגרד

אברהם חביב
ע"י ב"כ עו"ד תחריר עתמאלה מהנא
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

מערער

נגד
משיבה

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בירושלים (כב' הש' שרון לארי-בבלי), בת.פ. 30039-11-11 מיום 29.12.13.

2. המערער, יליד 1967, נשוי ואב ל-4 ילדים, הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של גניבה ממעביד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 סיפא לחוק.

3. בגין מעשיו נגזרו על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פיצוי למתלוננת בסך של 50,000 ש"ח וקנס בסך 1,000 ש"ח.

הערעור הופנה כלפי חומרת העונש.

3. במהלך שנת 2009, ביצע המערער, נהג משאית בחברת "הובלות אל-נאבלי בע"מ" (להלן: המעסיקה), עשרות מעשי גניבה של חומרי בניין שבבעלות מעסיקתו. המערער פעל בשיטת פעולה קבועה, כדלקמן: לאחר שהיה מנתק את מכשיר ה-GPS במשאית (מיקומו במשאית סמוי ואינו ידוע לעובדים), נסע לאחת המחצבות שהיו מנויות על ספקי החברה, מסר טופס הזמנה פיקטיבי, קיבל בתמורה סחורה, הובילה לחנות לחומרי בניה ומכר את הסחורה בתמורה לכסף מזומן שהיה משלשל לכיסו. לאחר מכן שב למיקום הגיאוגרפי בו היה אמור להימצא וחיבר את מכשיר ה-GPS. המערער הגיש את מרבית תעודות המשלוח הפיקטיביות במשרדי המעסיקה וקיבל עבור הובלתן את שכרו. מעשי

הגניבה בוצעו במהלך שעות העבודה או בתום יום העבודה. השווי של מעשי הגניבה הוערך בסך של 150,000 ש"ח. המערער חדל ממעשיו לאחר שנתפס ופוטר מהחברה.

4. בית המשפט קמא עמד על מעשיו של המערער, בהם הודה רק לאחר שנשמעו מרבית עדי התביעה בתיק. נקבע כי במעשיו פגע המערער בשלום הציבור וברכושם ואמונם של מעסיקיו. המדובר במעילה בסכומי עתק, תוך ניצול האמון שנתנה בו מעסיקתו. המערער ניתק את מכשיר האיכון (GPS) ברכב וגנב חומרי בניין, תוך שהוא נהנה הן מתמורתם, הן ממשכורתו והן מהדלק ששולם על ידי המעסיקה. נזק של מאות אלפי ש"ח נגרם למעסיקה. מתחם הענישה בנסיבות העניין, נקבע בהתאם לפסיקה הנוהגת, בין 6 ל - 36 חודשי מאסר. לא נמצא כי בנסיבותיו האישיות יש כדי להוות עילה לחריגה ממתחם הענישה. למערער עבר פלילי (הרשעה אחת) והוא ריצה 6 חודשי מאסר בגין מעשי גניבה ועבירות נוספות.

הערעור

5. עיקרו של הערעור בחומרתו של העונש שהוטל על המערער. לעניין נסיבות ביצוע העבירה- נטען, כי המעשים בוצעו כתוצאה מלחץ רגשי וחרדה על רקע קיפוח זכויותיו בעבודה ועל רקע משבר כלכלי כבד. המערער נטל אחריות מלאה על מעשיו, חש בושה וכלימה והודה בכתב האישום המתוקן, לאחר שנמחקו סעיפי אישום חמורים שלא הייתה להם אחיזה במציאות. נטען כי ראוי היה להזמין תסקיר שירות המבחן בעניינו על מנת לעמוד על נסיבותיו האישיות ולבחון הליך שיקומי. לעניין נסיבותיו האישיות: המערער בן 47, נשוי ואב ל- 4 ילדים הסמוכים על שולחנו, רעייתו סובלת ממחלות כרוניות ומוגבלת בניידותה ותלויה במערער, מצבו הכלכלי גרוע וננקטים נגדו הליכי הוצל"פ, בנו החייל שוחרר משירות סדיר בשל מחלות כרוניות שהותירו אותו מוגבל בתנועותיו ומחוסר יכולת לעבוד בעבודה פיזית. המערער שילם מחיר אישי כבד, לאחר שפוטר מעבודתו בלא ששולם לו שכר העבודה שפסק לו בית הדין האזורי לענייני עבודה ונשללו הימנו זכויותיו, כך גם דבק בו אות קין. המערער מנהל אורח חיים נורמטיבי, שיקם את חייו והשתלב בעבודה אחרת, הינו נטול השכלה ונעדר כל ניסיון תעסוקתי למעט נהיגה במשאית. ענישתו בכליאה מאחורי סורג ובריה תפגע באופן ניכר במשפחתו. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת- נטען כי העונש שהוטל על המערער חורג באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת. הלכה למעשה הטילו בתי המשפט עונשים פחותים על נאשמים בנסיבות דומות ואף בנסיבות מחמירות יותר, עונשים של עבודות של"צ ובנסיבות מחמירות עונשי מאסר בפועל לתקופה של 5-9 חודשים. המערער תמך יתדותיו בפסיקה הרלוונטית. בסופו של יום, עתר המערער להשית עליו עונש מקל באופן משמעותי אשר יהלום את נסיבותיו האישיות, גילו המתקדם והמחיר האישי ששילם על מעשיו. לחלופין, נתבקש בית המשפט להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו בטרם ייגזר דינו. עוד הוסיף כי תלויה תביעה אזרחית של המעביד כנגד המערער והנזק הכלכלי הכבד שנגרם לו מתוסף לענישה.

6. לטענת המשיבה, מדובר בעבירות חמורות שבוצעו שלא במעידה חד פעמית, אלא ביצוען של העבירות היה כרוך בעשרות החלטות לעשות כן. הודגש כי הודאת הנאשם באה לאחר שנשמעו ראיות, והתיקון בכתב האישום היה מינורי. הקלה בעונש תגרום אחריה, בין היתר, חוסר אמון של מעסקים בעובדים, וענישה מרתיעה הנה מתבקשת.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינו בגזר דינו של בית המשפט קמא ובחומר הראיות בתיק, ושמענו את טענות הצדדים, מצאנו לנכון לדחות את הערעור.

8. המערער מעל באמון שניתן בו במסגרת תפקידו כנהג משאית בחברה וגנב חומרי בנייה בשווי המוערך בכ- 150,000 ש"ח. בנוסף, המערער קיבל שכר עבודה עבור הובלת חומרי הבניין שגנב. כן שולם לו הדלק עבור הנסיעות שביצע לצורך מעשי הגניבה. מעשי הגניבה בוצעו בשיטת פעולה מתוחכמת פרי חשיבתו של המערער, ונשזרו ביום עבודתו במשך כשנה עד לתפיסתו בכף. חשד שהתעורר בליבו של מאן דהוא שהיה עד למכירת הסחורה הגנובה הוא שהביא לחשיפת הפרשה ולפיטוריו. המערער קיבל אחריות על מעשיו אך לא השיב את מעילתו.

9. לעניין מתחם הענישה והעונש ההולם- הכלל הוא כי ערכאת הערעור תתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית במקרים של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה או טעות מהותית בגזר הדין, לרבות באיזון לבין חומרת העבירה ונסיבות ביצועה ובין נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראה למשל: ע"פ 5638/13 עזאת אלזידאה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 24.12.13); ע"פ 5974/13 מחמד עודה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 16.1.14) (להלן: "ע"פ עודה")). לא מצאנו להתערב במתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא בנסיבות העניין. מדובר במעשי גניבה שבוצעו על ידי עובד לאחר תכנון קפדני, באופן שיטתי הרחוק מלהיקרא מעידה חד פעמית. היקף הגניבה הוערך בסכום משמעותי של 150,000 ש"ח, בצירוף שכר העבודה ששולם לו עבור הזמן בו ביצע את מעשי הגניבה לרבות החזר הדלק בגין הנסיעות שביצע לצורכי הגניבה. המערער מעל באמון שניתן בו כעובד מן המניין ומכאן החומרה הנעוצה במעשיו. אשר לעונש שנקבע בתוך מתחם הענישה - מדובר בעונש ראוי המגלם בתוכו את כל הנסיבות המקלות כמפורט לעיל.

10. אשר על כן, הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 27/4/14, עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, במעמד ב"כ המערער, המערער בעצמו וב"כ המשיבה.

רם וינוגרד, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

רפי כרמל, שופט